

हिंकारः 1 A kind of low roar or sound like 'him'; (used in ritual); लोकेषु पश्चिमं सामोपासीत पृथिवी हिंकारः... Ch. Up. 2. 2. 1. -2 A Tiger.

हिङ्गु *m., n.* [हिमं गच्छति गम्-डु नि०] 1 The plant called Asa foetida. -2 The substance prepared from this plant (asa foetida) for household use, especially in seasoning articles of food; अश्रादेयानि धान्यानि कोद्रवाः पुलकास्तथा । हिङ्गुद्रव्येषु शकेषु पलाष्टु लक्ष्मनं तथा ॥ Mb. 13. 91. 38. -3 The Nimba tree; Bhāg. 4. 6. 17. -Comp. -निर्यासः 1 the gummy exudation of the *hinggu* tree. -2 the nimba tree. -पत्रः the *ingudi* tree.

हिङ्गुलः, -लम् }
हिङ्गुलिः } Vermilion, cinnabar.
हिङ्गुलु *m., n.* }

हिङ्गुलिका The prickly nightshade.

हिङ्गुली The egg-plant.

हिङ्गुज्जवला A kind of perfume.

हिङ्गूलम् An esculent root (as of Amorphophallus Campanulatus; Mar. सुरण).

हिज्जः, **हिज्जलः** N. of a tree (commonly called Hijjal.)

हिञ्जीरः A rope or fetter for fastening an elephant's foot; Hch. 7.

हिडिम्बः N. of a demon slain by Bhīma. -स्त्री 1 The sister of Hidimba who married Bhīma. -2 The wife of Hanumat; cf. epithets like हिडिम्बापतिः, -रमणः. -Comp. -जित्, निषूदन, -भिद्, -रिषु *m.* epithets of Bhīma.

हिण्ड 1 **A.** (हिण्डले, हिण्डित) 1 To go, wander, roam over. -2 To disregard, slight.

हिण्डनम् [हिण्ड-ल्युट्] 1 Wandering, roaming about. -2 Sexual intercourse. -3 Writing.

हिण्डकः An astrologer.

हिण्ड(ण्डी)रः 1 Cuttle-fish bone. -2 A man, male. -3 The egg-plant. -4 A tonic or stomachic. -रम् The pomegranate.

हिण्डी N. of Durgā. -Comp. -कान्तः, -प्रियतमः N. Siva.

हिण्डुकः N. of Siva.

हित *a.* [धा-क्त, हि-क्त वा] 1 Put, laid, placed. -2 Held, taken. -3 Suitable, fit, proper, good (with dat.); गोभ्यो हितं गोहितम्. -4 Useful, advantageous. -5 Beneficial, advantageous, wholesome, salutary (said of words, diet &c.); हितं मनोहारि च दुर्लभं वचः Ki. 1. 4; 14. 63. -6

Friendly, kind, affectionate, well-disposed (generally with loc.); माता मित्रं पिता चेति स्वभावात् त्रितयं हितम् H. 1. 35. -7 Sent, impelled. -8 Gone, proceeded. -9 Auspicious-tat: A friend, benefactor, friendly adviser; हितान्न यः संशृणुते स किंप्रभुः Ki. 1. 5; आपदामापतन्तीनां हितोऽप्यायाति हेतुताम् H. 1. 28. -ता A causeway, dike; Ms. 9. 274. -2 N. of particular veins; हिता नाम नाड्यो द्वाससतिसहस्राणि हृदयात् पुरीततमभिप्रतिष्ठिते Bri. Up. 2. 1. 19. -तम् 1 Benefit, profit or advantage. -2 Anything proper or suitable. -3 Well-being, welfare, good. -Comp. -अनुबन्धिन् *a.* involving or causing welfare. -अन्वेषिन्, -अर्थिन् *a.* seeking another's welfare; स रामस्य हितान्वेषी त्वदर्थे हि स माचदत् Mb. 3. 280. 56. -आशंसा congratulation. -इच्छा good will, good wishes. -इच्छु *a.* wishing well of, kindly disposed, a well-wisher. -उक्तिः *f.* salutary instruction, friendly or kind advice. -उपदेशः 1 friendly advice, salutary instruction. -2 N. of a celebrated collection of tales ascribed to Vishnu-Sarman; श्रुतो हितोपदेशोऽयं पाटवं संस्कृतोक्तिपु । वाचां सर्वत्र वैचित्र्यं नीतिविद्या ददाति च ॥ H. Pr. 2. -एषिन् *a.* desiring another's welfare, well-wisher, benevolent; विमलं करुषीभवच्च चेतः कथयत्वेव हितैषिणं रिषु च Ki. 13. 6. -कर, -कर्तु, -कृत्, -कारक *a.* 1 doing a kind act or service, friendly, favourable. -2 useful, rendering a service, serviceable; मूषिका गृहजातापि हृत्वा सापकारिणी । उपप्रदानैर्मार्जारो हितकृत् प्रार्थयते जैते ॥ Pt. 1. 95. -3 beneficial, doing good; दाधानां किल वहिना हितकरः सेकोऽपि तस्योऽन्वः Pt. 1. 371. (-रः) a friend, benefactor; नरपति-हितकर्ता देव्यां याति लोक Pt. 1. 131; पण्डितोऽपि वरं शत्रुने मूलो हितकारकः 417. -काम *a.* desirous of befriending or benefiting; सुहृदां हितकामानां न करोतीह यो वचः Pt. 1. 315. -काम्या desire for another's welfare, goodwill. -कारिन्, -कृत् *m.* a benefactor. -पृथ्य *a.* useful and salutary. -प्रणी *m.* a spy. -प्रवृत्त *a.* intent on the welfare of. -प्रेष्टु *a.* = हितकामः; यो बन्धनवधक्षेशान् प्राणिनां न विकीर्षति । स सर्वस्य हितप्रेष्टुः सुखमत्यन्तमश्रुते ॥ Ms. 5. 46. -बुद्धि *a.* friendly-minded, a well-wisher. -वचनम्, -वाक्यम् friendly advice. -वादिन् *m.* a friendly counsellor.

हितकः 1 A child. -2 The young of an animal.

हिन्तालः A kind of palm; केसरहिन्तालबद्धबहलच्छायम् Bk. 13. 33.

हिन्दुः also हिन्दू. N. of the people of Hindusthan or Bharatavarṣa. The name appears to have been derived from Sindhu, the name of the celebrated river where the Vedic Aryans recited their Vedic mantras. In the Avesta इ is pronounced as ह; so सससिन्दु was pronounced by the Persians as हसहिन्दु. The Bhavisya-Purāṇa speaks of हसहिन्दु. Here are a few references in a few Kōśas and the Purāṇas:-(1) The Kalikā-Purāṇa says, “कलिना बलिना नूनमधर्मकलिते कलौ । यवनैर्घोरमाकान्ता हिन्दवो विन्ध्यमाविशन ॥” (2) The Merutantra of the 8th century A. D.—“हिन्दुर्भग्नेष्टारो जायन्ते चक्रवर्तिनः । हीनं च दूषयत्येष